

Enduring to the Beginning

It took seven years, but it was worth the wait.

BY MARIA KANEVA

Who are the teachers?" I asked my friend as we were walking down the street on a Saturday morning in February 2000. We were 14 then.

"They are my friends and are here on something like a mission," she said. We had never talked about religion before, even though we were best friends. She told me we were going to attend English classes that her friends were teaching for free. She knew I would be interested because I was going to an English high school.

When we entered the building, my eyes riveted on the pictures on the walls. Was this a church? It didn't look like a Bulgarian Orthodox Church, the only one I had visited before. Most people consider any other church a cult. Also, when Bulgaria was under communism until 1989, religious beliefs were condemned, and many people still look at religion as something not right.

My friend asked me whether I wanted to come to church the next day. I answered yes, more out of curiosity than piety. I knew that if she was going, there wasn't anything wrong with it.

I started going to church regularly. I wanted to know more about its teachings. I wanted to know why those young people with the name tags had left their country to come to Bulgaria and plunged themselves into the hostile religious atmosphere here. Even though I wasn't religious at that time, something made me keep going to Church activities.

It was a long journey to my baptism day (above), but I received strength from the scriptures, Personal Progress projects such as memorizing “The Living Christ” (opposite page), and branch members in my hometown of Sliven (opposite page).

I loved the friendly spirit of the missionaries and the warm smiles of the members.

I became friends with the young women in the branch. I was amazed by their faith and great desire to serve others. I remember when I said my first prayer at a Young Women class. I had never prayed before, and I didn't know how powerful a prayer could be. I hadn't felt the strong connection with our Heavenly Father that a prayer brings. I hadn't known I was His daughter. I never quit praying after that. Every time I had to overcome a hardship, I knew I could ask my Heavenly Father for guidance. Often, those prayers would bring tears to my eyes because I could feel the assurance of the Holy Spirit that God loves me. I started trusting the Lord.

When the temptations of the teen years

came along, I already had firm faith in Jesus Christ, which gave me strength to overcome these temptations. I could see how Satan tempted my peers with worldly things and how small compromises led to bigger ones. It was hard to stand for my principles, but the connection I had with my Father in Heaven through prayer helped me stay away from temptations. I had decided to live by the principles of the plan of salvation. I knew without a doubt that one day I was going to be blessed.

Unfortunately, I couldn't join the Church at that time. My parents strongly objected, especially my father. But I could understand him. His parents never took him to church; he was brought up when the country was under communist rule. Nevertheless, I knew the Lord had prepared a way for me to join the Church someday. I already knew that way would be very hard. But I had learned from the scriptures that tribulations can be for our good.

I went to seminary and later to institute, I attended Church activities, and I even started my own Personal Progress. I couldn't wait to go to Young Women activities. I will never forget the hours we spent cooking, making postcards or bookmarks, decorating our classroom, or playing games, as well as the wonderful spirit of friendship between us. Each activity helped me understand my divine nature and role in life.

One of the most difficult Personal Progress projects was memorizing “The Living Christ.”¹ When I looked at the text, I thought it would be a great challenge to memorize it. After a couple of weeks, I already knew why that project was in the Faith value. It was a test of faith and patience, a test with rewarding consequences. The testimony of the Apostles helped strengthen my faith and testimony. By remembering their inspiring words of Christ’s divine life and ministry, I got the courage to testify of Him myself.

When I was about 16, we had an activity about being a full-time missionary. We divided into pairs and lived like missionaries for a week. That was the first time I learned how important it is to share our testimonies with others. This activity helped me realize not only how hard it is to serve the Lord, but also the joy we feel by sharing the gospel and seeing how Christ’s teachings change someone’s life. It helped me understand what it is like to “stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places” (Mosiah 18:9).

ЖИВИЯТ ХРИСТОС

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА АПОСТОЛТЕ
ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВИДЕТЕЛИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

Делото отбелязва раждането на Исус Христос преди две хилядолетия във всички светове. Сигурно всички са развълнувани от Истината, откриваща живот и безсмъртна надежда на Истината, която свидетелства за Него. Истината е, че в святото тяло, което имаме, живее Истината, която е живяла преди много векове, когато на земята живяше Исус Христос.

Той беше Истината, Истината на Свещения Дух. Мисленето на Истината, Истината на Свещения Дух, Той стана с нас да живее на земята. “Истината е, че Истината е Истината, и е свидетелство от това, което е свидетелство” (Иванов 1:3).

Истината е Истината. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята. Той беше свидетел за всички, които живяха на земята.

As an “active nonmember,” as everyone called me, I learned to have patience and hope that one day I would become a member of the Church. I knew it was a test of my faith and patience. I wondered how long it would take to be cleansed and start a new life.

That day came almost seven years after my friend took me to church on that cold February morning in 2000. I was baptized at 21 at the mission home in Sofia. My baptism day was one of the happiest days of my life. At that moment I felt the great redeeming love Heavenly Father has for me. I felt that even more when I partook of the sacrament the next day. I couldn’t hold back the tears. The Spirit burning inside me was telling me it was worth waiting for. I could finally enjoy the gift of the Holy Ghost and other blessings of being a member of the Church.

I’m grateful to be blessed with knowledge of the restored gospel. I know we can overcome the tribulations of life through faith and patience. We have no greater and more rewarding privilege than being a member of the only true Church on earth. Nothing brings greater happiness than the knowledge we have that as worthy members of the Church, we can live with God again. ■

NOTE

1. See “The Living Christ: The Testimony of the Apostles,” *Liabona and Ensign*, Apr. 2000, 2.

